

תת"ע 8090/04/17 - מדינת ישראל נגד מנצור שמעון מנצור שמעון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 דצמבר 2017

תת"ע 8090-04-17 מדינת ישראל נ' מנצור שמעון

בפני כב' השופט עופר נהרי

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשם מנצור שמעון מנצור שמעון

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהנאשם רכב על אופנוע ימהה בכביש מספר 4 בק"מ 113 מצפון, לא ציית הוא עפ"י הטענה להוראת שוטרת במדים אשר הורתה לו לעצור בצד ולא עצר, וזאת בניגוד לתקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' נתנאל קדם (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגשו דו"ח פעולה והדו"ח אשר ערכה (סומנו ת/1 ו-ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר מנצור שמעון (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי את דעתי לראיות שהוגשו, לעדויות שנשמעו, ולסיכומי הצדדים, וגם לאחר ששמתי לנגד עיני כי עדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם וכי לפיכך דינו להרשעה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטרת ערכה דו"ח, ואף דו"ח פעולה, מפורטים אשר מן המצוי בהם עולה כי הנאשם, על אופנועו, בחר שלא לציית להוראותיה הברורות של השוטרת, אלא תחת זאת, ובכל הכבוד, להתעמת עמה הן על הכביש והן בסופו של דבר לכשעוכב.

הן מהפרטים שרשמה השוטרת בת/1 ובת/2 והן מהדברים שהנאשם עצמו אישר כי גם אמר לה לכשלבסוף נעצר, עולה שהנאשם מצא לנכון לא רק להפריע באופן מתמשך לשוטרת אגב פעולה שביצעה לחסימת הכביש אלא - וזה העיקר המצוי על הפרק בתיק זה - להימנע מלציית להוראותיה החוזרות לעצור בצד.

הנאשם אף בחר בשלב מסוים, לאחר שכבר נעצר, לסרב להזדהות בפני השוטרת.

הנאשם - בתגובתו על אתר אמר את הדברים הבאים (אותם אישר כי אמר) (דברים המחזקים את גירסת השוטרת בקשר עם התנהלותו באירוע) (ציטוט): "הכל מצולם! זו צורה שאת מזגגת בכביש לא יכולה לתת לעבור ולחסום את התנועה. לא היה כלום בכביש איזה אנשים... אני לא יעצור באמצע הכביש. לא נותן לך רשיון לא מזדה". (ציטוט מתגובתו של הנאשם בת/1 כאמור).

לא היתה מחלוקת שהשוטרת היתה בניידת גלויה וגם לא נסתר (בהתאם למצוי בדו"ח הפעולה, בדו"ח עצמו ובעדות השוטרת) כי היא ביצעה, באמצעות הניידת ועפ"י הנחיות שקיבלה, האטת תנועה בכביש מס' 4 לנוכח קבלת מידע על אירוע בדבר מצוקה של בחור ובחורה באמצע כביש מס' 4.

מת/1 ות/2 עולה כי השוטרת גם השתמשה בכריזה כדי לבצע את מלאכתה וכדי גם להורות לנאשם.

הסתבר שהנאשם בחר ראשית להיצמד לניידת וזאת על אף שהשוטרת כרזה לו מספר פעמים שלא להיצמד לניידת.

בהמשך לכך, בחר הנאשם לעקוף את הניידת, להוריד יד מהכידון ולסמן לשוטרת דבר מה. בשלב זה, ומשלדבריה לא ידעה השוטרת שמא מצוי אולי אף הנאשם עם אופנועו במצוקה, הורתה השוטרת לנאשם באמצעות הכריזה כי יעצור בצד אך הנאשם בחר להמשיך ולסמן לה עם ידיו ואף האיץ את מהירות נסיעתו למרות קריאותיה של השוטרת אליו לעצור.

בהמשך לכך ולנוכח כך המשיכה השוטרת בנסיעה אחר הנאשם ושוב כרזה לו לעצור בצד ועד שלבסוף נעצר בצד.

ולאחר שנעצר - וכאן כאמור חיזוק לרוח הדברים ולגישתו והתנהלותו בכל הכבוד של הנאשם באירוע זה - בחר הנאשם לצעוק על השוטרת למה היא מזגגת ו"לא נותנת לעבור" וטען כי "לא היה כלום בכביש".

השוטרת טרחה והסבירה לו במה היה מדובר אך הנאשם בחר להמשיך בצעקותיו עליה ואף כאמור סירב לתת לה רשיון נהיגה ולהזדהות.

השוטרת אף הסבירה כי במהלך נסיעתה, במקום שהנאשם יפעל בהתאם להוראותיה ולא יצמד לניידת, בחר הוא בכל

זאת לעשות כן, ובשל כך נאלצה היא לתת תשומת לב אליו במקום למשימתה המקורית.

אלא, שכאמור, אי הציות המיוחס לנאשם הוא בעיקרו בכך שבחר בהמשך לכך שלא לעצור בצד למרות הוראות חוזרות ונשנות לעשות כן.

בכל הכבוד, איני מקבל את גירסת הנאשם כי לא שמע את הכריזה.

לא נסתר כי מהירות הנסיעה של הניידת היתה 70 קמ"ש ואף לא נסתר - ואף חוזק - כי הנאשם בחר להיצמד לניידת. כלומר היה קרוב לניידת.

גם הסימונים שבחר הנאשם לעשות לשוטרת עם ידיו מלמדים כי היה בקירבתה.

אין לקבל בנסיבות אלה את טענת הנאשם על כי לא שמע את הכריזה.

אגב, הוברר בסופו של יום כי הנאשם לא הביא כל ראיה כתימוכין בדבר מה בגירסתו, שכן העיד כי הוא למעשה לא צילם אך אכן סימן לשוטרת כי הוא מצלם.

במקום לפעול בהתאם להוראות השוטרת בחר הנאשם - לדבריו שלו - לעזוב יד מכידון האופנוע ולסמן לה עם ידו (תוך כדי רכיבתו) על הראש שלו ולהצביע גם על הטלפון שלו.

עוד ציין הנאשם בעדותו בבית המשפט כי הוא אכן סימן לשוטרת עם היד סימון של "זלזול ביד" וכי "היא צודקת" בעניין זה.

ובכן, בכל הכבוד, אף מדבריו של הנאשם עצמו עולה כי מתקיים חיזוק לגירסת השוטרת בדבר התנהלותו של הנאשם ביחס להוראותיה של השוטרת כלפיו.

כאמור, בנסיבות האירוע שהובאו בפני ובשים לב גם לרוח התנהלותו של הנאשם, בהתנהגות, בסימני ידיים, במלל, ולבסוף גם בסירוב להציג רשיון ולהזדהות, אני סבור כי הוכח כדבעי - מכח עדות השוטרת בה שמצאתי עפ"י סימני האמת וההתרשמות הישירה ליתן אמון - ומכח גם החיזוק שמצאתי בדברי הנאשם עצמו - כי גובשו יסודות העבירה שיוחסה לנאשם.

אני מוצא לפיכך לקבוע עפ"י המכלול שהובא בפני, שהנאשם ראה, שמע והבין את הוראות השוטרת אך בחר כאמור להתעמת ולא לציית לכשהתבקש.

לאור כל המפורט לעיל מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, 18.12.17 , במעמד הצדדים